

Bestemmelser. Jeg skal dog tilføje, at det er mig en stor Glæde at kunne give de danske Husmænd det Vidnesbyrd, at de ere udmærkede Betalere. Naar man ser paa de Restancer, der findes i Husmandskreditforeningen for Østifterne i Sammenligning med Restancerne i andre Kreditforeninger, viser det sig, at Husmændene gennemgaaende betale deres Renter og Afdrag i rette Tid, og at man kun har meget faa Ubehageligheder ved at indkassere sit Tilgodehavende hos dem. Den Grænse, der hidtil har været opretholdt mellem jordløse Huse og Huse med Jordtilliggende, er efter min Formening unaturlig og urimelig. Det er hændt flere Gange i Østifternes Husmandskreditforening, at man har haft to Huse liggende tæt ved Siden af hinanden, af hvilke hvert har været vurderet til 6,000 Kr., hvilket jo er Maksimalgrænsen, og som begge have været jordløse, hvorfor der kun har kunnet tilstaaes hvert af dem Laan til et Beløb af 2,400 Kr., men saa har den ene af dem for et halvt Hundrede Kr. eller saa omtrent købt 100 Kv.-Al. og derved opnaaet at kunne faa 600 Kr. yderligere, medens Naboen ikke har været saa heldig at kunne faa købt et saadant Stykke Jord og derfor ikke har kunnet faa noget Tillægslaen, og jeg kan tilføje, at de Tab, Østifternes Husmandskreditforening har haft, have været større for Huse med Jord end for Huse uden Jord. Jeg tør derfor udtale, at den Frygt, man i sin Tid nærede med Hensyn til de mindre Huse uden Jordtilliggende, har været ubegrundet, og at der ingen som helst Fare er ved at følge den højtærede Minister og stemme for den Forandring, som dette Lovforslag i saa Henseende tilsigter. Jeg vil ogsaa gerne anbefale dette Lovforslag til hurtig Fremme, og jeg agter ikke at lægge det nogen Hindring i Vejen, men vil dog tillade mig at rette en Forespørgsel til den højtærede Minister. Sagen er nemlig den, at efter at Kjøbenhavns Kommune i den senere Tid har indlemmet flere Landsbyer omkring Kjøbenhavn i Kjøbenhavns Kommune, har Husmandskreditforeningen for Østifterne tabt et betydeligt Opland, og den er derved bleven afskaaren fra i Fremtiden at give Laan i de derværende Ejendomme, som oprindeligt ere Landboejendomme, men nu ere inkorporerede i Staden Kjøbenhavn. Her er jo det mærkelige Tilfælde, at medens man i Provinserne kender Begrebet „Købstædernes Markjorder“, hvor Husmandskreditforeningerne have Ret til at give Laan, kender man ikke et saadant

Begreb her i Kjøbenhavn. Der er intet, der hedder Kjøbenhavns Markjorder, men Ejendommene i disse indlemmede Distrikter ere jo af fuldstændig samme Beskaffenhed som de saakaldte Markjorder i Provinserne. Jeg vil derfor spørge den højtærede Indenrigsminister, om han vilde have noget imod at modtage en Ændring til dette Lovforslag gaaende ud paa, at Ejendomme i Kjøbenhavns Nærhed, der ligge uden for det gamle Kjøbenhavns Grund, og hvis Vurderingssum ikke overstiger 6,000 Kr., fremdeles som hidtil maa kunne søge Laan i Østifternes Husmandskreditforening. Ude paa Grænsen af disse Distrikter opføres der for Tiden flere hundrede Arbejdsboliger, hver af Værdi indtil 6,000 Kr. Flere af Ejerne af disse Ejendomme have ønsket at søge Laan i Østifternes Husmandskreditforening, fordi Kursen er saa høj paa Foreningens Kasseobligationer fordi Taksationen betales af Statskassen, og fordi disse Foreninger yde Begunstigelser, som andre Foreninger ikke kunne yde. Men Bestyrelsen for Østifternes Kreditforening er jo afskaaren fra at kunne imødekomme disse Laansøgeres Ønsker, saaledes som Forholdene en Gang ere; men hvis den højtærede Minister mener, at dette Spørgsmaal er for omfattende til at kunne afgøres ved denne Lov, saa vil jeg henstille til Ministerens Velvillie, om han ikke vil tage Spørgsmaalet op til nærmere Prøvelse, og om det ikke var muligt at tilvejebringe en særskilt Lov om dette Forhold, en Lov, der vil være i mange Arbejders Interesse og tillige vil være i Østifternes Husmandskreditforenings Interesse, da der jo ikke er Spor af Fare ved at udlaane Penge i disse Panter, idet Værdien af disse Ejendomme stadig er stigende. Idet jeg tillader mig at benytte Lejligheden til at gøre denne Henvendelse til den højtærede Minister, vil jeg i øvrigt paa det varmeste anbefale Lovforslaget til Tingets Velvillie.

N. C. Jensen: Jeg vil føje min Tak til de to foregaaende Taleres for dette lille Lovforslag, som her er fremkommet, og jeg ønsker kun at gøre nogle ganske faa Bemærkninger, idet jeg dog gerne paa Forhaand vil understrege, hvad den første ærede Taler, det ærede Medlem for Ribe (Jens Busk), udtalte, at dette Lovforslag maaske ad Aare kunde gøre Krav paa en lille Udvidelse. Jeg er enig med det ærede Medlem for Ribe i, at vi maa søge at faa denne Lov fremmet saa hurtig som muligt, for at den kan komme til at virke allerede